

Egyezmény a Magyar Köztársaság és a Bolgár Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelem-és a vagyonadók területén

A Magyar Köztársaság és a Bolgár Köztársaság,

attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelem- és a vagyonadók területén, és hogy kapcsolatukat továbbfejlessék és megkönnyítsék,

megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók

1. Az Egyezmény azokra a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam, annak politikai egységei vagy helyhatóságai állapítanak meg, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelemadónak vagy vagyonadónak tekintendők mindazok az adók, amelyekkel a teljes jövedelmet vagy a teljes vagyont, illetve a jövedelem vagy a vagyon egyes elemeit terhelik meg, beleértve az ingó vagy az ingatlan vagyon elidegenítéséből, valamint a vagyonérték növekedéséből származó nyereség utáni adókat.

3. Az Egyezmény különösen a jelenleg érvényben lévő következő adókra terjed ki:

a) a Magyar Köztársaságban

(i) a magánszemélyek jövedelemadójára,

(ii) a társasági adóra,

(iii) a földadókra,

(iv) az építményadóra

(a továbbiakban: magyar adó);

b) a Bolgár Köztársaságban

- (i) az összjövedelem-adóra,
 - (ii) a nyereségadóra,
 - (iii) az építmények utáni adóra
- (a továbbiakban: bolgár adó).

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a hatályban lévő adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesítik egymást adójogszabályaik minden lényeges megváltoztatásáról. Abban az esetben, ha bármilyen kétség merül fel annak megállapításánál, hogy az ilyen adók azonosak vagy lényegüket tekintve hasonlóak-e, a Szerződő Államok tanácskozhatnak egymással, a 26. Cikk rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény szempontjából, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván,

- a) a „Magyarország” kifejezés földrajzi értelemben a Magyar Köztársaság területét jelenti;
- b) a „Bulgária” kifejezés a Bolgár Köztársaságot jelenti, és földrajzi értelemben azt a területet, amely felett állami felségjogait gyakorolja, valamint a kontinentális talapzatot és azt a kizárólagos gazdasági övezetet, amely felett felségjogokat vagy joghatóságot gyakorol a nemzetközi joggal összhangban;
- c) „az egyik Szerződő Állam” és „a másik Szerződő Állam” kifejezés Magyarországot vagy Bulgáriát jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;
- d) a „személy” kifejezés magában foglalja a magánszemélyt, a jogi személyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;
- e) a „társaság” kifejezés azokat a vállalati szervezeteket vagy egyéb jogalanyokat jelenti, amelyek az adóztatás szempontjából vállalati szervezetnek tekintendők;
- f) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentenek;
- g) az „állampolgár” kifejezés az alábbiakat jelenti:
 - (i) minden olyan magánszemélyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik,
 - (ii) minden olyan jogi személyt, társulást vagy egyesülést, amelynek ez a jogi helyzete az egyik Szerződő Állam hatályos jogszabályaiból származik;
- h) a „nemzetközi szállítás” kifejezés, minden olyan vállalkozás által üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű igénybevételével végzett bármilyen szállítást jelent, amelynek tényleges üzletviteli helye az egyik Szerződő Államban van, kivéve, ha a hajót, a légi járművet

vagy a közúti szállító járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;

i) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőket jelenti:

(i) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét,

(ii) Bulgária esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, abban meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amelyet arra nézve ennek az Államnak azokra az adókra vonatkozó, mindenkor érvényben lévő jogszabályai megállapítanak, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

1. Az Egyezmény szempontjából valamely személy belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban:

a) Magyarország esetében, ha a személy itt adóköteles lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetési helye vagy bármilyen más hasonló ismérv alapján;

b) Bulgária esetében, ha a személy a bulgáriai belső jogszabályok alapján adóköteles.

2. Az Egyezmény alkalmazásában nem belföldi illetőségű az a személy az egyik Szerződő Államban, aki ebben az Államban kizárólag az ebben az Államban lévő jövedelemforrása vagy vagyona alapján adóköteles.

3. Amennyiben egy magánszemély az 1. és a 2. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, jogállását az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben mindkét Szerződő Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

d) amennyiben állampolgára mindkét Szerződő Államnak, vagy egyiknek sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai egyeztető eljárás keretében rendezik a kérdést.

4. Amennyiben az 1. és 2. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény szempontjából a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amellyel a vállalkozás üzleti tevékenységét részben vagy egészben kifejezi.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen

a) az üzletvezetés helyét,

b) a fiókot,

c) az irodát,

d) a gyárat,

e) a műhelyt,

f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kitermelésére szolgáló egyéb telepeket.

3. Az építési terület, az építkezési, szerelési és berendezési munkálatok csak akkor képeznek telephelyet, ha a munka 12 hónapnál tovább tart.

4. E Cikk előző rendelkezéseire való tekintet nélkül, a „telephely” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az nem foglalja magában a következőket:

a) az olyan berendezéseket, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy leszállítására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készleteit, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készleteit, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azt egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az olyan állandó üzleti helyet, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak, vagy információt szerezzenek;

e) az olyan állandó üzleti helyet, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kisegítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az olyan állandó üzleti helyet, amelyet kizárólag az a)–e) pontokban említett tevékenységek valamely kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen tevékenységek kombinációjából adódó teljes tevékenysége előkészítő vagy kisegítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni – egy vállalkozás nevében tevékenykedik, és felhatalmazása van arra, hogy a vállalkozás nevében az egyik Szerződő Államban szerződéseket kössön, és ezzel rendszeresen él is, akkor ez a vállalkozás olyan vállalkozásnak tekintendő, amelynek telephelye van ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyeket ez a személy a vállalkozás érdekében végez, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége azokra a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha állandó üzleti helyen keresztül végeznék, nem tennék az állandó üzleti helyet telephellyé azon bekezdés rendelkezései értelmében.

6. Nem tekintendő úgy, hogy az egyik Szerződő Állam vállalkozásának telephelye van a másik Szerződő Államban csupán azért, mert ebben a másik Szerződő Államban alkuusz, bizományos vagy más független képviselő révén tevékenységet fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, illetve üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik Államban (akár telephely révén, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingyatlan vagyomból származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban lévő ingatlan vagyomból (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet) szerez, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. Az „ingatlan vagyomb” kifejezésnek olyan jelentése van, mint amit annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint jelent, amelyekben a szóban forgó vagyomb van. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyomb tartozékának minősülő vagyomb, a mezőgazdasági és erdőszeti üzemekben használatos berendezéseket és az állatállományt, valamint az olyan jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések alkalmazandók, az ingatlan vagyomb hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kiaknázásának vagy kiaknázási jogának ellenértékéként járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot. Hajók, légi járművek és közúti szállító járművek nem tekintendők ingatlan vagyombnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései kiterjednek az ingatlan vagyomb közvetlen használatából, bérbeadásából vagy bármilyen más felhasználási formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései kiterjednek a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre, valamint a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a nyeresége csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban fejt ki ott lévő telephelye révén. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben a nyereség ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása üzleti tevékenységet fejt ki a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye révén, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha teljesen önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló körülmények között, önálló üzleti kapcsolatot fenntartva azzal a vállalkozással, amelynek a telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál lehetővé kell tenni azoknak a költségeknek a levonását, amelyek a telephely működtetésével kapcsolatban merülnek fel, beleértve a vállalatvezetési és az általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merülnek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.

4. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat és árukat vásárol a vállalkozásnak.

5. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelyre eső nyereséget minden évben azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

6. Amennyiben a nyereség olyan jövedelem- vagy nyereségelemeket tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más Cikkei külön foglalkoznak, e Cikk rendelkezései nem érintik azoknak a Cikkeknél a rendelkezéseit.

8. Cikk

Nemzetközi szállítás

1. A hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

2. Ha egy hajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy hajó fedélzetén van, akkor úgy tekintendő, hogy az abban a Szerződő Államban van, amelyben a hajó hazai kikötője van, vagy ha nincs ilyen hazai kikötő, abban a Szerződő Államban, amelyben a hajó üzemeltetője belföldi illetőségű.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései kiterjednek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származó jövedelemre is.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében, tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának a vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek

és bármelyik esetben a két vállalkozás az egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolatokban olyan feltételeket alakít ki, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól a feltételektől, amelyeket független vállalkozások alakítanak ki egymás között, akkor minden olyan nyereség, amelyet e feltételek hiányában a vállalkozások egyike elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és ennek megfelelően adóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen Állam vállalkozásának a nyereségébe olyan nyereséget számít be – és adóztat meg ennek megfelelően –, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál adóval terheltek ebben a másik Államban, és az így beszámított nyereség olyan nyereség, amely az elsőként említett Állam vállalkozásánál jelentkezett volna, ha a két vállalkozás között kialakított feltételek olyanok lettek volna, amelyeket független vállalkozások alakítanak ki egymás között, akkor ez a másik Állam megfelelően kiigazítja az ebben az Államban erre a nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és amennyiben szükséges, a Szerződő Államok illetékes hatóságai tanácskozni fognak egymással.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. Ugyanakkor ez az osztalék abban a Szerződő Államban és annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban a kedvezményezett az osztalék haszonhúzója, az így felszámított adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének 10%-át.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását arra a nyereségre vonatkozóan, amelyből az osztalékot fizetik.

3. E Cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből vagy más jogokból eredő, nyereségrészesedést biztosító jogokból – kivéve a követeléseket – származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amely a részvényből származó jövedelemmel azonos adójogi elbírálás alá esik abban az Államban, amelyben az osztalékot kifizető társaság belföldi illetőségű.

4. Nem kell az 1. és 2. bekezdés rendelkezéseit alkalmazni, ha az osztalék kedvezményezettje, aki mint az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, üzleti tevékenységet folytat ott lévő telephelye révén a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, vagy ebben a másik Államban ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen az ilyen telephellyel vagy állandó bázissal kapcsolatos. Ebben az esetben az esettől függően a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereségre vagy jövedelemre tesz szert a másik Szerződő Államból, ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a másik Szerződő Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kötődik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyereségére megállapított adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Szerződő Államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. Az egyik Szerződő Államban keletkezett és a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett kamat ebben a másik Államban adóztatható.

2. Ugyanakkor az ilyen kamat abban a Szerződő Államban és annak az Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben keletkezik, de ha a kedvezményezett a kamat haszonhúzója, az így felszámított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 10%-át.

3. A 2. bekezdés rendelkezéseire tekintet nélkül az egyik Szerződő Államban keletkező és a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett kamat csak ebben a másik Államban adóztatható, ha

a) e másik Állam Kormányának fizetik ki;

b) e másik Állam központi bankjának fizetik ki; vagy

c) e másik Állam Kormányája által nyújtott, garantált vagy biztosított olyan kölcsönre fizetik ki, amelyben a Szerződő Államok illetékes hatóságai megegyeztek.

4. E Cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, függetlenül attól, hogy jelzáloggal van-e biztosítva és jogot ad-e az adós nyereségből való részesedésre, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat.

5. Nem kell az 1. bekezdés rendelkezéseit alkalmazni, ha a kamat kedvezményezettje, aki az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű, üzleti tevékenységet folytat a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye révén, amelyben a kamat keletkezik, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz ebben a másik Államban, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ezzel a telephellyel vagy állandó bázissal kapcsolatos. Ebben az esetben az esettől függően a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

6. Úgy tekintendő, hogy a kamat az egyik Szerződő Államban keletkezik, ha a kifizető ez az Állam maga, annak politikai egysége, helyhatósága vagy egy ebben az Államban belföldi illetőségű személy. Ha azonban a kamatot fizető személy, akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem, az egyik Szerződő Államban olyan telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik, amellyel kapcsolatosan az az adósság létrejött, amelyre a kamatot fizették, és ennek a kamatnak a terhét ez a telephely vagy állandó bázis viselte, akkor úgy tekintendő, hogy ez a kamat abban az Államban keletkezett, amelyben a telephely vagy az állandó bázis található.

7. Ha a kamatot fizető személy és a kamat kedvezményezettje közötti, vagy a kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a kamat kedvezményezettje ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk

Jogdíj

1. Az egyik Szerződő Államban keletkezett és a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett jogdíj ebben a másik Államban adóztatható.
2. Ugyanakkor az ilyen jogdíj abban a Szerződő Államban is, amelyben keletkezik, annak az Államnak a jogszabályai szerint adóztatható, de ha a kedvezményezett a jogdíj hasznahúzója, az így felszámított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 10%-át.
3. E Cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés magában foglal minden olyan jellegű térítést, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos alkotások (beleértve a mozgóképfilmeket, a rádiós vagy televíziós közvetítésre szolgáló filmeket és szalagokat) szerzői joga, mindenfajta szabadalom, védjegy, ipari terv vagy modell, terv, titkos formula vagy eljárás felhasználásának vagy felhasználási jogának ellenértékéként, ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért, illetve ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek ki.
4. Nem kell az 1. bekezdés rendelkezéseit alkalmazni, ha a jogdíj kedvezményezettje, aki az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű, üzleti tevékenységet folytat ott lévő telephelye révén abban a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyon, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ezzel a telephellyel vagy állandó bázissal kapcsolatos. Ebben az esetben az esettől függően a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.
5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kifizető maga az Állam, annak politikai egysége, helyi hatósága vagy egy ebben az Államban belföldi illetőségű személy. Ha azonban a jogdíj kifizetője, akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem, a Szerződő Államok egyikében olyan telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik, amellyel kapcsolatosan a jogdíjfizetési kötelezettség felmerült, és ezeket a jogdíjakat ilyen telephely vagy állandó bázis viseli, akkor úgy tekintendő, hogy ezek a jogdíjak abból a Szerződő Államból származnak, amelyben a telephely vagy az állandó bázis található.
6. Ha a kifizető és a kedvezményezett közötti, vagy a kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege ahhoz a használathoz, joghoz vagy információhoz viszonyítva, amelynek alapján kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a jogdíj kedvezményezettje az ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy másik Szerződő Államban lévő, 6. Cikk szerinti ingatlanának elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyon részét képező ingó vagyon, valamint az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás céljára rendelkezésre álló ingó vagyontárgy elidegenítéséből származó nyereség ebben a másik Államban adóztatható, beleértve az ilyen telephely (önálló vagy az egész vállalkozás elidegenítésével együttes) és az ilyen állandó bázis elidegenítéséből származó nyereséget is.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók, légi járművek és közúti szállító járművek, valamint az ilyen hajókhoz, légi járművekhez és közúti szállító járművekhez tartozó ingó vagyontárgyak elidegenítéséből származó nyereség csak abban az Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye található.

4. Az 1., 2. és 3. bekezdésben említett vagyontárgyakon kívüli vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szabad foglalkozásból vagy más önálló jellegű tevékenységekből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a tevékenység végzésére a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázis áll a rendelkezésére. Ha ilyen állandó bázissal rendelkezik, jövedelme a másik Szerződő Államban adóztatható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek az állandó bázisnak tudható be.

2. A „szabad foglalkozás” fogalma magában foglalja különösen az önálló tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési és oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, fogorvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

1. A 16., 18., 19., 20. és 21. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával a bér, a fizetés és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, az abból származó térítés ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezéseire való tekintet nélkül az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az elsőként említett Államban adóztatható, amennyiben

a) a kedvezményezett bármely tizenkét hónapos időszakon belül egyfolytában vagy megszakításokkal nem tölt összesen 183 napnál többet a másik Államban;

b) a térítést olyan munkáltató fizeti, vagy olyan munkáltató nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik Államban; és

c) a térítést nem a munkáltatónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű fedélzetén végzett nem önálló munkáért kapott térítés abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye található.

16. Cikk

Az igazgatók díjazása

Az igazgatók tiszteletdíja és az egyéb olyan hasonló kifizetések, amelyeket az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló testületének tagjaként kap, ebben a másik Államban adóztatható.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, úgymint színpadi, film, rádiós vagy televíziós művész, zenész vagy sportoló élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Amennyiben az előadóművész vagy sportoló ilyen minőségében személyesen kifejtett tevékenységével kapcsolatos jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem másik személynél jelentkezik, akkor ez a jövedelem a 7., 14. és a 15. Cikk

rendelkezéseire való tekintet nélkül abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti, ha ezt a személyt az előadóművész vagy a sportoló közvetlenül vagy közvetve ellenőrzi.

3. Tekintet nélkül e Cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e Cikkben említett jövedelem adómentes abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy ezt a tevékenységet jelentős részben ennek az Államnak vagy a másik Államnak a közpénzeiből támogatják, vagy a tevékenységre a Szerződő Államok közötti kulturális megállapodás vagy program keretében kerül sor.

18. Cikk

Nyugdíjak

A nyugdíjak és az évjáradékok, beleértve az egyik Szerződő Állam társadalombiztosítási rendszerének keretében a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek teljesített kifizetéseket, csak az elsőként említett Államban adóztathatók.

19. Cikk

Közszolgálat

1. a) Az a nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet ki magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, politikai egységeinek vagy helyi hatóságainak teljesített, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

b) Ez a térítés azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették, és a magánszemély ebben az Államban olyan belföldi illetőségű személy, aki

(i) ennek az Államnak az állampolgára, vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából lett ebben az Államban belföldi illetőségű.

2. A 15. és 16. Cikk rendelkezései alkalmazandók az olyan térítésekre, amelyeket az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetnek ki.

20. Cikk

Diákok

Azok a kifizetések, amelyeket olyan diákok vagy gyakornokok kapnak ellátásukra, tanulmányi vagy szakképzési célokra, akik közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett Államban kizárólag tanulmányi vagy szakképzési célból tartózkodnak, nem adóztathatók ebben az Államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az Államon kívüli forrásokból származnak.

21. Cikk

Tanárok

Az olyan magánszemélyek oktatásért vagy tudományos kutatásért kapott díjazása, akik közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az előbbi Államban kizárólag tudományos kutatások végzése vagy egyetemen, főiskolán vagy bármilyen más felsőoktatási intézményben vagy hasonló intézményben történő oktatás céljából tartózkodnak, adómentes az elsőként említett Államban, amennyiben az ilyen intézmény nonprofit jogi személyekhez tartozik.

22. Cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének azok az elemei, amelyekre az Egyezmény fenti Cikkei nem térnek ki, bárhol keletkeznek is, csak ebben az Államban adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem terjednek ki a 6. Cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyonból származó jövedelmen kívüli jövedelmekre, amennyiben az ilyen jövedelmeknek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye révén üzleti tevékenységet folytat, vagy ebben a másik Államban az ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és az a jog vagy vagyon, amelynek alapján a jövedelmet kifizetik, ténylegesen az ilyen telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyen esetben az esettől függően a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

23. Cikk

Vagyon

1. A 6. Cikkben említett ingatlan vagyonban megtestesülő vagyon, melynek tulajdonosa az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű, és amely a másik Szerződő Államban fekszik, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyont részesítő ingó vagyontban, vagy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás céljából rendelkezésre álló állandó bázishoz tartozó ingó vagyontban megtestesülő vagyont ebben a másik Államban adóztatható.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajóban, légi járműben vagy közúti szállító járműben és az ilyen hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű üzemeltetéséhez szükséges ingó vagyontban megtestesülő vagyont csak abban az Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye található.

4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vagyontjának minden egyéb elemét csak ebben az Államban adóztatható.

24. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

A kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) amennyiben az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy olyan jövedelemre tesz szert, vagy olyan vagyont van, amely az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban a másik Szerződő Államban adóztatható, az elsőként említett Állam a b) és c) pontban foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adózás alól;

b) amennyiben az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtételre tesz szert, amelyek a 10., 11. és 12. Cikk rendelkezéseivel összhangban a másik Szerződő Államban adóztathatók, az elsőként említett Állam lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból egy olyan összeg levonását, amely megegyezik az ebben a Szerződő Államban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a hányadát, amely az ebből a másik Államból származó ilyen jövedelemtételre esik;

c) ha az Egyezmény bármely rendelkezésével összhangban az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által megszerzett jövedelem vagy a tulajdonában lévő vagyont mentesül az adó alól ebben az Államban, ugyanez az Állam az ilyen belföldi illetőségű személy maradék jövedelmét vagy vagyont terhelő adó összegének kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy tőkét.

25. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai számára nem írható elő a másik Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő bármilyen kötelezettség, amely más vagy megterhelőbb, mint a másik Államban belföldi illetőségű személyek számára hasonló körülmények között előírt vagy előírható adózás és az azzal összefüggő kötelezettségek. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. Cikk rendelkezéseire, olyan személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye nem adóztatható kedvezőtlenebbül ebben a másik Szerződő Államban, mint e másik Szerződő Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásai. Ez a rendelkezés nem értelmezhető úgy, hogy az egyik Szerződő Állam köteles a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek számára polgári jogállásuk vagy családi kötelezettségeik alapján bármilyen olyan személyi kedvezményt, adómentességet vagy adókedvezményt biztosítani, amelyet az előbbi Államban belföldi illetőségű személyeknek biztosít.

3. Kivéve, ha a 9. Cikk 1. bekezdésében, a 11. Cikk 7. bekezdésében vagy a 12. Cikk 6. bekezdésében szereplő rendelkezéseket kell alkalmazni, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett kamat, jogdíj és egyéb költség az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha az elsőként említett Államban belföldi illetőségű személynek fizették volna ki. Ehhez hasonlóan az egyik Szerződő Állam vállalkozásának bármilyen adóssága a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személlyel szemben az ilyen vállalkozás adóztatható vagyonának megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha az elsőként említett Államban belföldi illetőségű személlyel kötötték volna erről a szerződést.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai számára, amelyek vagyona egészben vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem írható elő az elsőként említett Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal kapcsolatban semmiféle olyan kötelezettség, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás és az azzal járó kötelezettségek, amelyeket ezen elsőként említett Állam hasonló vállalkozásai számára írnak vagy írhatnak elő.

5. E Cikk rendelkezései a 2. Cikk rendelkezéseire tekintet nélkül, bármilyen fajtájú és elnevezésű adóra kiterjednek.

26. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedése olyan adózást eredményez vagy eredményezhet a későbbiekben számára, amely nincs összhangban az Egyezmény rendelkezéseivel, az illető Állam belső jogszabályaiban biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül az ügyet annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé

terjesztheti, amelyben belföldi illetőségű, vagy amennyiben ügyére a 25. Cikk 1. bekezdése vonatkozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban nem lévő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítéstől számított három éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak véli, de önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, arra törekszik, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel oldja meg, hogy az olyan adóztatás, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel, elkerülhető legyen. Az elfogadott megállapodást a Szerződő Állam belső jogszabályaiban előírt időbeli korlátozásoktól függetlenül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai arra törekszenek, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések szellemében létrehozandó megállapodás elérése céljából közvetlenül érintkezhetnek egymással.

27. Cikk

Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai megadják egymás számára azt a tájékoztatást, amely az Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a Szerződő Államokban az Egyezmény hatálya alá tartozó adókra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához szükséges, amennyiben az ezek szerinti adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Állam a kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kezeli, mint az ennek az Államnak a belső jogszabályai szerint megszerzett információt, és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) előtt fedi fel, amelyek az Egyezmény hatálya alá tartozó adók kivetésével vagy beszedésével, azok érvényesítésével és a velük kapcsolatos peres eljárással vagy a jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. A tájékoztatást nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági döntés alapján felfedhetik. A tájékoztatást adó állam kérésére a tájékoztatást titokként kezelik.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy valamelyik Szerződő Államot kötelezik

a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaival vagy államigazgatási gyakorlatával ellentétes intézkedések megtételére;

b) olyan információ átadására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályai szerint vagy a közigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

c) olyan információ átadására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot, szakmai eljárást vagy olyan információt fedne fel, amelynek nyilvánosságra hozatala ellentmondana a közrendnek (ordre public).

28. Cikk

Diplomáciai és konzuli intézmények tisztségviselői

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai és a konzuli intézmények tisztségviselőinek adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai vagy külön megállapodások rendelkezései alapján őket megilletik.

29. Cikk

Hatálybalépés

1. Az Egyezmény megerősítést igényel. A Szerződő Államok értesítik egymást, hogy eleget tettek az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek.

2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben említett későbbi értesítés napján lép hatályba, és rendelkezéseit alkalmazni kell:

a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jén vagy azt követően szerzett jövedelmekre;

b) egyéb jövedelem- és vagyoadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jével vagy azután kezdődő bármely adóévre vethetők ki.

30. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Állam az Egyezmény hatálybalépésének időpontjától számított öt éves időszakot követő bármelyik naptári év végét legalább 6 hónappal megelőzően, diplomáciai úton eljuttatott értesítéssel felmondhatja. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

a) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondás évét követő naptári év január 1-jén vagy azt követően szerzett jövedelmekre vonatkozóan;

b) egyéb jövedelem- és vagyoadók tekintetében az olyan adókra, amelyek a felmondás évét követő naptári év január 1-jével vagy azután kezdődő bármely adóévre vethetők ki.

Ennek hiteléül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak aláírták az Egyezményt.

Készült Budapesten, 1994. június hó 8. napján, két eredeti példányban, angol nyelven.